

המבט שחולל מהפך

מר שמואל אברמסון

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה
 וילדיהם: יהושע וזוגתו דינה גוטמן, שירה,
 אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיזו אייזנברג

בחדרי, ונשימתו נעתקה. הוא הבין עד כמה התרחקתי
 והתבוללתי, ואמר, "אולי כדאי שנלך לבקר בבית כנסת".
 אבל ידעתי שלא זה הפתרון עבורי.

בהמשך לכך, במהלך תקופת ההחלמה שלי, הזדמן לידי
 הספר "תשע וחצי מיסטיקות: הקבלה כיום", ספר שבו
 מתאר המחבר, הרב הרפורמי הרברט ווינר, את התנועה
 החסידית. אני אומר לכם, אני ממש נדהמתי. מעולם לא
 קישרתי קודם לכן בין היהדות לבין רוחניות, והנה קראתי
 שם על עושר ועומק שלא ידעתי בכלל שקיימים ביהדות.
 בעקבות התובנות שגיליתי בספר, השתתפתי בהרצאה
 מפי הרב אברהם שם טוב, ממרכז חב"ד ליובאוויטש
 בפילדלפיה, ושוב הייתי המום ממה ששמעתי וגיליתי על
 היהדות.

לאחר ההרצאה שוחחתי עם הרב שם טוב, והוא שכנע
 אותי להשתתף בשבתון לסטודנטים שהותיר בי רשמים
 חזקים. אולם, החוויה שבאמת שינתה את חיי הייתה
 כאשר הגעתי למרכז חב"ד העולמי בקראון הייטס, ופגשתי
 את הרבי במהלך התוועדות.

אני נזכר כיצד ראיתי את אלפי החסידים וקראתי
 בהתפעלות, "זה מדהים! איזו מסיבה! חבר'ה, אתם עושים
 את זה כל סוף שבוע?" בהמשך נדחפתי קדימה, לקדמת
 האולם, עד שעמדתי ממש פנים אל פנים מול הרבי. הוא
 הושיט לי כוסית לחיים והביט בי, ולפתע, חשתי כאילו
 הזמן עמד מלכת מהעוצמה של אותו מבט.

איך אני מסביר את זה?

שמעתי שאומרים שאדם ששב אל שמירת התורה הוא
 כמו מישהו שהסתובב אבוד באפלה, ולפתע, נפתחה בפניו
 דלת, ושם בפנים מונח אוצר. הרבי היה זה שפתח עבורי את
 אותה דלת באמצעות מבט אחד ששינה את חיי לחלוטין.

אותו מבט יצר אפקט דומינו, שממשיך להדהד עד עצם
 היום הזה דרך הילדים והנכדים שלי, דרך כל המשפחה
 החסידית שגידלתי. המבט ההוא העלה אותי על דרך
 התורה. בשעתו, הייתי רחוק כל כך מהמקום שבו בסופו
 של דבר הגעתי אליו, חי בקראון הייטס, נשוי עם ילדים

«

ילד, גדלתי באווירה רפורמית/קונסרבטיבית, במשפחה
 שידעה משהו אודות פסח, ואודות יום כיפור - ומעבר
 לכך לא ידעה דבר. מאחר שגדלתי בשנות השישים, ב"עידן
 הפסיכדלי", הפכתי בעצמי לתוצר של אותה תרבות נגד.
 כמו רבים מבני הדור ההוא, נמשכתי גם אני לתורות המזרח
 - ובמיוחד לאזוטריות שבהן.

בשלב מסוים הצטרפתי לאגודת הוודנטה, שהייתה ענף
 של דת ההינדו. על פי הפילוסופיה הזו, כל אדם עשוי
 להיות ה"חכם" של הדור, וכאשר בחרתי לתלות על הקיר
 את תמונת ה"חכם", את מי בחרתי? את מנהיג הנצרות, מי
 היה מאמין!

אך, אז התרחש משהו שגרם למהפכה בחיי. בתקופת
 לימודי במכללה, יצאתי לטייל יחד עם קבוצת חברים בניו
 המפשייר, ברכס הרי ג'פרסון, והלכנו לאיבוד - חברי ואני.
 בסופו של דבר יצא שבילינו ארבעה ימים בסופת שלגים
 לפני שבאו לחלץ אותנו. סבלתי ממכת קור, והייתי רתוק
 למיטתי במשך תקופה.

כאשר הוריי באו לקחת אותי הביתה, אבי ראה את
 התמונה של מנהיג הנצרות שהייתה תלויה על הקיר

ונכדים, שכולם מנהלים אורח חיים יהודי של שמירת תורה ומצוות.

לא הייתה זו דרך ישרה וחלקה לגמרי, אך בסופו של דבר הגעתי אל היעד. הלכתי ללמוד בישיבה יוניברסיטי, ושם פגשתי את אשתי. אחרי שהחלטנו שאנו רוצים להתחתן, קבענו להיפגש עם הרבי כדי לקבל את ברכתו לקראת הנישואים.

כאשר הגענו למרכז חב"ד ב-770 איסטון פארקוויי, חיכו שם אנשים רבים להיכנס אל הרבי, ואמרו לי, "רשמו על פתק את שמכם ואת שם אמותיכם. את זה תמסרו לרבי. הרבי יברך אתכם, ובזה תסתיים הפגישה".

עשיתי כפי שאמרו לי, אולם, לא רציתי להפסיד את ההזדמנות לשוחח עם הרבי. לכן, רשמתי על דף נייר נוסף את השאלות שהיו לי. חשבתי שאולי כאשר ניכנס פנימה אל חדרו של הרבי, אצליח להגניב את אותו דף נייר נוסף אל הרבי.

אבל, לא כך התפתחו הדברים. כאשר נכנסו פנימה, הרבי בעצמו פנה אלי ואמר, "האם תרצה לשאול אותי כמה שאלות?"

עניתי כי יש לי שתי שאלות: האחת - האם מריחואנה הוא אמצעי לגיטימי להגעה למודעות דתית? ושנית, אורח החיים שניהלתי בעבר היה מעל ומעבר לסייטם הפרועים ביותר של אשתי, וממילא, כיצד נוכל למצוא התאמה?

הרבי שאל, "האם אלו השאלות היחידות שיש לך?", ועניתי שכן.

בתגובה, חיך הרבי - חיוך שהאיר את כל החדר - ואמר, "ובכן, אם כך, הרי שאתם צפויים להיות בני זוג מאושרים ביותר", ואני פלטתי אנהת רווחה גדולה.

אחר כך ענה הרבי על שאלותי. הוא אמר שמריחואנה הוא חומר שמעניק לאדם תחושה מזויפת של משהו. אולם, לאחר החוויה הראשונית, כאשר מנסים לתפוס את הדבר ולהגדיר אותו, הרי אותה תחושה חומקת לה אל תחום הפנטזיה. לכן, אמר הרבי, אין זה מהווה אמצעי לגיטימי כדי לחוות חוויה דתית.

בנוגע לשאלת ההתאמה שהצגתי, אמר הרבי שצריך שיהיה לי ולאשתי יעד משותף. עלינו לשאוף ולהשתדל לחזק איש את רעהו בתורה ובמצוות, וכי על מנת להשיג זאת עלינו ללמוד ביחד. הוא הציע שנלמד יחד קיצור שולחן ערוך, מתוך המהדורה המתורגמת לאנגלית. כאשר ניקח על עצמנו את היעד המשותף הזה של חיזוק הדדי, אזי כאשר ייוולדו לנו ילדים משלנו, נוכל להעביר את היעדים שלנו הלאה לילדנו.

זו הייתה תשובתו של הרבי אלי. אחר כך הוא בירך אותנו שנצליח בכך, ואכן, ברכותיו התממשו במלואן, בכל מאת האחוזים.

בהמשך היו לי עוד מפגשים אישיים עם הרבי, שהיו גם הם מאוד מיוחדים.

באחת הפעמים עמדתי בתור לבקש רפואה שלמה עבור מישהו. היו שם דחיפות, והמילים פשוט לא יצאו לי מהפה. לפתע, הרבי הביט בי, וחשתי כאילו הכל עצר מלכת. חשתי תחושה של רוגע, וביקשתי את הברכה.

חוויה דומה הייתה לי כאשר הרבי ישב שבעה בביתו אחרי פטירת הרבנית חיה מושקא ע"ה. היו שם מחסומי משטרה מסביב - באו כל כך הרבה אנשים, גם אנשים מפורסמים רבים. חיכיתי זמן רב בתור, ולבסוף, ניצבתי מול הרבי. התחלתי לומר את מילות הניחומים המקובלות בעברית, אך אז נעצרתי - לא הייתי מסוגל להמשיך.

באותו רגע הרבי הביט בי, וחשתי כאילו החדר ריק - לא היה שם אף אדם אחר. הכל נעלם. הרגשתי מאוחד לגמרי עם הרבי.

אני זוכר שחלפה במוחי אז המחשבה שאני באתי כדי לנחם את הרבי, ובסופו של דבר, היה זה הרבי שניחם אותי.

מר שמואל אברמסון ומשפחתו מתגוררים במונסי, ניו יורק. הוא רואיין באולפני המפגש שלי בברוקלין, בחודש כסלו תשע"ד (2013).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשכ"ט (1968) — הרבי כתב לרב משה סג"ל, עסקן ופעיל שנטל חלק בייסודו מחדש של בית הכנסת צמח צדק בעיר העתיקה בירושלים לאחר שחרורה במלחמת ששת הימים, והורה לו שוועד בית הכנסת יהיה מורכב מנציגי ארגונים חב"דיים מרחבי העולם. בית הכנסת הצמח צדק, הסביר הרבי, מהווה נציגות של כל בתי הכנסת מכל רחבי העולם, בעיר העתיקה. על וועד זה יהיה לייסד ולקבוע את המנהגים ואת הקווים המנחים שעל פיהם יפעל בית הכנסת. ¹ "ג במרחשוון

1 אגרות קודש כרך כו, עמ' ב

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

פריקט של

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedi.org | myencounterblog.com | 03-9608018

784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213

© כל הזכויות שמורות 2015